

5. Ska rådets direktiv 87/102/EEG ⁽³⁾ av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG ⁽⁴⁾ av den 16 februari 1998, tolkas så, att kreditkostnader även innefattar ersättning för kontant avbetalning av krediten, eller en del av den, när ersättningen avsevärt överskrider de nödvändiga kostnaderna för denna kompletterande tjänst, och ska artikel 14 i det direktivet tolkas så, att det är ett kringgående av kravet att ange kreditkostnaden när priset på den kompletterande tjänsten avsevärt överskrider kostnaderna för denna och inte är inkluderat i den angivna kreditkostnaden?
6. Ska direktiv 93/13 tolkas så, att det för att uppfylla kravet på transparens vad gäller en kompletterande tjänst som medför administrativa avgifter räcker att priset på denna administrativa tjänst (den administrativa avgiften) är tydligt och begripligt, även om innehållet i tjänsten inte specificeras?
7. Ska artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att enbart den omständigheten att den administrativa avgiften ingår i beräkningen av kreditkostnaden hindrar domstolsprövning av dem i enlighet med direktivet?
8. Ska direktiv 93/13 tolkas så, att domstolsprövning i enlighet med direktivet hindras av att enbart beloppet avseende den administrativa avgiften anges?
9. Om fråga 6 besvaras så, att innehållet i den administrativa tjänst för vilken den administrativa avgiften ska betalas anses tillräckligt klart, utgör då den administrativa tjänsten, jämte alla potentiellt medföljande prestationer, den huvudsakliga prestationen i konsumentkreditavtalet?
10. Ska artikel 4.1 i direktiv 93/13 tolkas så, att vid tillämpningen av direktivet är det bland annat relevant att konsumenten, för den avgift denne betalar för den kompletterande tjänsten, mottar en prestation som inte främst är i dennes utan snarare i kreditgivarens intresse?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 95, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 42, s. 48.

⁽⁴⁾ EUT L 101, s. 17.

Talan väckt den 20 augusti 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-398/14)

(2014/C 380/03)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Guerra och Andrade och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁾ om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, genom att inte säkerställa en tillräcklig rening av avloppsvatten från 52 angivna tätorter beträffande vilka det föreligger ett åsidosättande av direktivet, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 4 i direktiv 91/271/EEG föreskrivs bland annat att medlemsstaterna senast den 31 december 2005 ska säkerställa att avloppsvatten från tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe undergår sekundär rening eller motsvarande rening innan det släpps ut i sötvatten eller flodmynningar.

Kommissionen anser att det finns ett systemfel i Portugal, då Portugisiska staten inte har vidtagit några planeringsåtgärder, varken på nationell nivå eller på regional nivå, för att uppfylla de krav som ställs i direktiv 91/271/EEG.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, EGT L 135, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Athinon (Grekland) den 22 augusti 2014 – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon Anonymi Etaireia mot Elliniko

(Mål C-402/14)

(2014/C 380/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon Anonymi Etaireia

Motpart: Elliniko Dimosio (grekiska staten)

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 1.3 i direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 ⁽¹⁾, rättsligt tillräcklig och fullständig/ovillkorlig och tillräckligt klar för att den, trots att den inte har införlivats med lagstiftningen i medlemsstaten/den grekiska staten, ska ha direkt effekt, så att en enskild som ges rättigheter enligt nämnda direktiv kan åberopa den vid de nationella domstolarna och dessa domstolar måste beakta den?
- 2) Under alla omständigheter, är bestämmelserna i artikel 130.5 i den nationella tullagen jämförda med bestämmelserna i artikel 128.1 i samma lag, enligt vilka intyget om tullbehandling av importerade gemenskapsfordon utfärdas efter uppbörden av registreringsavgiften, för vilken betalningsskyldighet uppkommer när sådana fordon förs in i landet, förenliga med bestämmelserna i artikel 3 c i EEG-fördraget, enligt vilka hindren för den fria rörligheten för varor ska avskaffas mellan medlemsstaterna?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).